

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Σαμπιέρ, μετανάστης απεργός πείνας

«Στα Χανιά δουλεύω στις γυψοσανίδες. Το 2007 ένας Κρητικός από το Ηράκλειο μας πήρε για δουλειά. Μας είπε ότι δεν μπορεί να μας πληρώνει με τη μέρα. Θα μας πλήρωνε στο τέλος. Φτιάξαμε 800 τ.μ. Δεν πληρωθήκαμε ποτέ. Μου απάντησε “Αν δεν σ’ αρέσει, πήγαινε στην αστυνομία”. Ήξερε ότι δεν μπορούσα να πάω. Δεν έχω χαρτιά...» [Faq 129, σ. 22]

Ανώνυμος γηγενής μεταφραστής

«Στην Αθήνα, δουλεύω ως μεταφραστής. Το 2010 ένας εκδότης με πήρε να του μεταφράσω ένα βιβλίο. Μου είπε ότι δεν μπορεί να με πληρώνει με τη μέρα. Θα με πλήρωνε στο τέλος. Δεν πληρώθηκα ακόμα. Μου απάντησε “Αν δεν σ’ αρέσει, πήγαινε στα δικαστήρια”. Ήξερε ότι δεν μπορούσα να πάω. Δεν έχω λεφτά...»

Έλληνες επαγγελματίες μεταφραστές (ή επιμελητές ή διορθωτές) και «παράνομοι» μετανάστες εργάτες δεν είχαν μέχρι πρότινος πολλά κοινά μεταξύ τους. Τους χώριζε ένα φαινομενικά αγεφύρωτο χάσμα, αυτό που είχε ανοίξει από δεκαετίες ευημερίας στη χώρα μας, παίρνοντας ποικιλότητες ορατές μορφές συμπεριφοράς: από τη (λιγότερο ή περισσότερο ενεργητική, πάντως εκ του ασφαλούς) συμπάθεια, την (λιγότερο ή περισσότερο επιδεικτική) αδιαφορία, έως και την απροκάλυπτη εχθρότητα των αυτοχθόνων «εργατών του πνεύματος» απέναντι στους ολοένα αυξανόμενους, ολοένα πιο ταλαιπωρημένους χειρώνακτες εργάτες, που καταφθάνουν πλέον από κάθε γωνιά του (εξ ανατολών) κόσμου.

Οι καιροί όμως αλλάζουν και τα χάσματα γεφυρώνονται με τρόπους πολύ απτούς, πολύ καθημερινούς, όσοι φράκτες κι αν υψωθούν προκειμένου να συντηρήσουν υποκριτικά, «για τα μάτια του κόσμου», τις διαρκώς μειούμενες διαφορές. Το πρόβλημα είναι ότι η γεφύρωση τέτοιων χασμάτων ποτέ δεν γίνεται για καλό. Η κυρίαρχη κατεύθυνση σήμερα, όπως καθένας βλέπει γύρω του, είναι μια άνευ προηγουμένου ισοπέδωση όλων μας σε ένα εργασιακό και κοινωνικό καθεστώς που μέχρι πρότινος έμοιαζε αδιανόητο για τους περισσότερους, και όλως ιδιαίτερος για τους θεράποντες των «ευγενέστερων», «πνευματικών» λεγόμενων, επαγγελμάτων. Η εξέλιξη αυτή δύσκολα μπορεί να αμφισβητηθεί. Η στάση πάλι που τηρεί καθένας μας απέναντι σε αυτή την εξέλιξη παραμένει ζήτημα προσωπικό, ιδιαίτερο και επιδεικτικό κάθε αμφισβήτησης: ζήτημα πολιτικό, με μια λέξη.

Ο Σύλλογος Μεταφραστών Επιμελητών Διορθωτών [ΣΜΕΔ] δεν φιλοδοξεί, μέσω των συλλογικών διοικητικών οργάνων του, να χαράξει μια ενιαία γραμμή σε μείζονα και κεντρικά

πολιτικά θέματα, όπως το μεταναστευτικό, ούτε να εκπροσωπήσει κάθε μεμονωμένο συνάδελφο, μέλος ή μη μέλος του Συλλόγου, αντικαθιστώντας τη φωνή και τη στάση του καθενός και της καθεμιάς μας με μια συνοπτική ανακοίνωση. Το ΔΣ του ΣΜΕΔ που υπογράφει αυτό το κείμενο διατυπώνει τη δική του θέση επειδή θεωρεί ότι η απεργία πείνας των μεταναστών εργατών – που ξεκίνησε στις 25 Ιανουαρίου σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, και πήρε δραματική τροπή στην Αθήνα με την άρση του πανεπιστημιακού ασύλου την Πέμπτη 27 Ιανουαρίου και την εκδίωξη των μεταναστών από τον ιστορικό χώρο της Νομικής Σχολής – απαιτεί απ' όλους μας να τοποθετηθούμε ανοιχτά και ξεκάθαρα, σε πείσμα της μονοσήμαντης και σαφώς κατευθυνόμενης κάλυψης του θέματος από τα μεγάλα συγκροτήματα Τύπου και ΜΜΕ της χώρας. Συγχρόνως, αισθανόμαστε την ανάγκη να ανταποκριθούμε στην έκκληση αλληλεγγύης που απηύθυνε η Συνέλευση Αλληλεγγύης στους Απεργούς Πείνας, δηλώνοντας ότι μέσα στο παραπλανητικό κλίμα πόλωσης που έχει δημιουργηθεί στην κοινή γνώμη τις τελευταίες ημέρες **στεκόμαστε στο πλευρό των μεταναστών απεργών πείνας**.

Εκφράζουμε την αμέριστη αλληλεγγύη μας στον αγώνα των μεταναστών εργατών που πραγματοποιούν απεργία πείνας στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη από τις 25/1. Συμπαραστεκόμαστε εξίσου στον αγώνα των Αφγανών προσφύγων που βρίσκονται στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου Αθηνών επί δύο και πλέον μήνες, ζητώντας πολιτικό άσυλο, όπως και στον αγώνα των Παλαιστίνιων και των Ιρανών προσφύγων που διαμένουν από την 1^η Ιανουαρίου στο Πολυτεχνείο της Αθήνας, διεκδικώντας κι αυτοί πολιτικό άσυλο. Απέναντι στην εκμετάλλευση, στη φτώχεια, στη δυστυχία, στους διωγμούς, είμαστε όλοι ίσοι, όλοι ξένοι. Και όλοι είμαστε αυτοδικαίως φορείς της ίδιας ασυλίας.

Το ΔΣ

ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ 8 & ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ, ΑΘΗΝΑ
syl.smed@gmail.com | www.smed.gr